

İGDAŞ özelleştirmesi, Suyun ticarileştirilmesi, İstanbul'a 3. Köprü

Saldırıyı Birlikte Durduralım

Dosyamızda İstanbul'u, İstanbul Halkını bekleyen, birbiriyle kenetlenmiş AKP ve sermayenin saldırılarından; Suyun Ticarileştirilmesi, İGDAŞ'ın özelleştirilmesi ve 3. Köprü konuları ele alınmıştır.

Orhan Velinin Bedava şiirindeki "bedava su" artık yok!

Emperyalist kapitalist sistemin yakın dönemde ortaya koyduğu neoliberal politikaların en temel enstrümanı geçmişte yaratılan değerlerin özelleştirilmesi, aynı anlama gelmek üzere her şeyin alınır satılır olduğu sınırsız liberal bir piyasa egemenliği, liberalleşme önündeki tüm engellerin kaldırılmasıdır. Neoliberal programın ülkemizdeki en sadık uygulayıcılarından AKP hükümeti satılacak bir şey kalmadığında Orhan Veli'nin "bedava" SU'yunu dahi piyasaya sunacak bir süreci başlatmıştır. Elbette bu süreç dünyadan bağımsız bir süreç değildir. Ancak şu da bir gerçek ki daha önce suyunu satanlar, kamuyu özelleştirenler Şili örneğinde olduğu gibi bundan vazgeçerken, gelişmiş ülkelerdeki kamu gücü korunur, devletin ekonomiye müdahalesi artarak sürerken, AKP hükümetinin maliye bakanı, başbakanın "abisi" ise her şeyi "babalar gibi

satarım" diyerek bu konuda sınırlarının olmadığını, ÖZELLEŞTİRMEDE sınır tanımadıklarını anlatmışlardır. İşte hükümetin felsefesi budur.

Özelleştirme; sürecin en başında karlı kamu iktisadi teşekküllerinin sermayeye satılması olarak tanımlandı. Bu sürecin paralel tamamlayıcısı ise liberalleştirme, devletin düzenleyici kurumlarının devre dışı bırakılması, piyasa egemenliğinin önündeki tüm engellerin kaldırılması idi. Özal dönemi ile başlayan bu süreç sonraki tüm hükümetler döneminde devam etti. Neoliberal politikalar tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de son derece sistemli uygulandı. Ancak şu kadarını rahatlıkla söylemek mümkün; elde satılacak karlı kuruluş kalmadığında özelleştirme tanımı da özellikle AKP hükümeti döneminde ormanları, suyu, kısacası akla gelebilecek ve para edecek toplumsal ihtiyaçların tümünü piyasalaştırmak olarak genişletilmiştir.

Neoliberal dönemin hükümetlerinin dini para, enstrümanı özleştirme, serbestleştirme, liberalleştirme. AKP bu sürecin en sadık uygulayıcısı olduğunu özellikle kendi dönemlerindeki özelleştirmelerle kanıtlamış durumdadır.

SU'yu özelleştirmek istiyorlar, Ön Ödemeli Sayaç Uygulaması bunun ilk adımı... Başkent Doğalgaz A.Ş.'den sonra İGDAŞ'ı özelleştirmek istiyorlar... ORMANLARI özelleştirmek istiyorlar... KENTİ özelleştirmek istiyorlar... KÖPRÜ ve OTOYOLLARI özelleştirmek istiyorlar. O kadar vahim ki, önce bir cinayet işleyerek 3. Köprü yapmak sonra onu ticarileştirmek istiyorlar.

Bu saldırıyı durduracağız. İstanbul halkı, emek ve meslek örgütleri, tüm demokrasi güçleri ile birlikte bu saldırıyı durduracağız.

AKP'İN ÖZELLEŞTİRME SALDIRISINA KARŞI EMEK VE MESLEK ÖRGÜTLERİ BARİKATI!

Üçüncü Köprü için 2 milyon ağaç katledilecek

Cem ÇAĞLAR (MMO İst. Şb. Kentleşme ve Yerel Yönetimler Komisyonu Bşk.Yrd.)

Özelleştirilecek Gaz Şirketi Aranıyor; Sıra İGDAŞ'ta

İGDAŞ'IN ÖZELLEŞTİRİLMESİ VE SONUÇLARI

Yaklaşık 24 yıl önce kurulan ve Belediye İktisadi Teşebbüsü statüsünde bir kamu kuruluşu olarak hizmet veren İstanbul Gaz Dağıtım Anonim Şirketi'nin (İGDAŞ) 2010 yılı sonuna kadar özelleştirilmesi planlanmaktadır. Bu amaçla özelleştirme işleminde danışman firma seçimi için yapılan ihaleyi Citigrup Global Markets Limited-EFG İstanbul Menkul Değerler A.Ş.-AK Yatırım Menkul Değerler Konsorsiyumu kazanmıştı. Danışmanlık ihalesini kazanan firma, İGDAŞ'ın özelleştirme metodunun halka arz mı blok satış mı olacağını 3 ay içinde belirleyecek.

Aslında sürece bir tek İGDAŞ'ın özelleştirilmesi olarak bakmak yanlış olur. İGDAŞ'ın özelleştirilmesi, tüm enerji piyasasının özelleştirilmesinin bir parçasıdır. 2004 yılında BOTAŞ'a bağlı olan Eskişehir Doğalgaz Dağıtım şirketi (ESGAZ) ve Bursa Doğalgaz Dağıtım şirketi (BURSAGAZ) özelleştirilmişti. Bursa'daki Çalık Holding tarafından 120 milyon dolar bedelle alınmıştı. Çalık grubu daha sonra şirketi Almanlar'a satmıştı. Yine Kocaeli'nin Gaz Dağıtım Şirketi (İZGAZ) 2008 yılında yapılan ihale ile Fransız G.D.F SUEZ şirketine 232 milyon dolara satılmıştı. Ankara'da ise EGO bünyesinde bulunan gaz dağıtım şirketi EGO bünyesinden ayrılarak şirketleşen BAŞKENTGAZ özelleştirildi.

Türkiye, AB üyelik sürecinin bir parçası olarak, AB'nin enerji müktesebatına uyum sağlaması için bir takım sorumluluklar altına girmiştir. Doğalgaz ve enerji sektörünün serbestleştirilmesi bu konuda verilen taahhütlerden biridir. Doğalgaz dağıtım şirketlerinin özelleştirilmesi de bu kapsamda yürütülmektedir. Konuyu bu şekilde ele alırsak, Türkiye'nin AB üyelik süreci devam ettiği sürece, İktidarda hangi parti

olduğundan bağımsız, enerji piyasasındaki özelleştirmeler sürecektir. Dolayısıyla bu yazıda İGDAŞ'ın neden özelleştirildiği konusu somutlaştırıldığı için detaya girilmeyecek, sadece yapılacak olası özelleştirme sonrası süreç değerlendirilecektir. Başka bir deyişle, Türkiye'nin uluslararası anlamda girdiği bir takım yükümlülüklerden vazgeçmemesi gibi, bu özelleştirmeyi de kapsayan genel bir konsept varken, özelleştirme meselesini İGDAŞ üzerinden tartışmak anlamsız olur.

İGDAŞ'ın Tarihçesi:

İstanbul Gaz Dağıtım Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi (İGDAŞ), 25 Aralık 1986 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve bazı iştiraklerin katılımıyla, şehrin doğalgaz ihtiyacını karşılamaya yönelik çalışmaların yapılması ve yatırımlara başlanması amacıyla kurulmuştur.

Doğalgazın sanayi ve şehir şebekelerinde kullanımı, 84/8806 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla 1984 yılında SSCB ile imzalanan doğalgaz sevkiyatı anlaşmasını müteakip öngörülmüştü. Bu karara istinaden İstanbul'da İ.E.T.T. bünyesinde fizibilite çalışmaları başlatıldı ve alınan teklifler incelendikten sonra, konunun ülkemizde yeni olması sebebiyle Mayıs 1987'de, İstanbul doğalgaz sisteminin malzeme ve işçiliği Fransız SAE firması ile Alarko konsorsiyumuna ihale edildi. 1989 yılında başlanan çalışmalar neticesinde abonelere ilk doğalgaz 1992 Ocak ayında verildi. Yatırımın birinci bölümü Mayıs 1993'te tamamlandı. Daha sonraki çalışmalar İGDAŞ bünyesinde yürütülmeye başlanmıştır.

İlk olarak havagazı tesisatı bulunan alanlara verilmeye başlanan doğalgazın İstanbul genelinde yayılması ise 1994 yılından sonra başladı. O yıllarda yüzbinlerle ifade edilen abone sayısı bugün itibarıyla 4 milyonu

aşmıştır. Öte yandan Fortune dergisinde her yıl yayınlanan ilk 500 şirket arasında 2009 yılı için İGDAŞ, 2 milyar 841 milyon 501 bin 603 TL değerindeki net satışlarıyla 22. Sırada yer almıştır.

İGDAŞ'ın Özelleştirilmesi Süreci:

İGDAŞ'ın özelleştirilmesi 2002 yılından itibaren gündemde yer almaya başladı. Ancak gerek şirketin büyüklüğü gerekse başka nedenler gerekçesiyle bu işlem sürekli ertelendi. 15 Nisan 2008 tarihinde İstanbul Belediye Başkanı Kadir Topbaş, doğalgaz şirketi İGDAŞ'ı ve deniz ulaşım şirketi İDO'yu, Mart 2009'daki yerel seçimlerin ardından özelleştirmeyi planladıklarını açıkladı.

Mart 2009'da yapılan yerel seçimler sonucunda Kadir Topbaş tekrar İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı seçildi. 18 Temmuz 2009 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi, belediyeye bağlı iki şirketi: İstanbul Deniz Otobüsleri (İDO) ile İstanbul Gaz Dağıtım Sanayi ve Ticaret AŞ'nin (İGDAŞ) özelleştirilmesi için İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'a yetki verdi. Karar, Meclis'teki uzun tartışmaların ardından oyçokluğuyla kabul edildi. Raporla göre şirketler, "blok satış" ya da "halka arz" şeklinde özelleştirilebilecekti. Onay sonrasında açıklama

yapan Kadir Topbaş, Nisan ayında yaptığı açıklamada İGDAŞ ve İDO'nun satışı için hazırlık yaptıklarını belirterek, "Satıştan en az 10 milyar dolar almak istiyorum. Bununla 150 kilometrelik metro hattının yapımına başlayabiliriz. Hedefim Sarıyer'e, Beykoz'a, Silivri'ye metroyla gidebilmek" demişti.

Daha sonra Türkiye Enerji Su ve Gaz İşçileri Sendikası (TES-İŞ), İGDAŞ'daki İstanbul Büyükşehir Belediyesine bağlı kuruluşlara ve iştiraklerine ait hisselerin tamamının özelleştirilmesine ilişkin İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi'nin aldığı kararın iptali ve yürütmesinin durdurulması istemiyle Danıştay'da dava açtı. Davayı değerlendiren Danıştay 13. Dairesi, söz konusu İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi kararının ihale sürecini belirleyen 2. maddesinin (b) ve (e) bentlerinin yürütmesini durdurdu.

Danıştay 13. Dairesi'nin gerekçesinde, dava konusu Belediye Meclis kararının 2. maddesinde, İGDAŞ'ın özelleştirilmesiyle ilgili İstanbul Büyükşehir Belediye başkanına yetki verildiğine işaret edildi."İGDAŞ'ın söz konusu hisselerinin özelleştirilmesi yönteminin belirlenmesinde 'blok satış' veya 'halka arz' şeklinde özelleştirilmesine karar verme yetkisinin" de Belediye Meclis kararının 2. maddesinin (b) bendi ile İstanbul Büyükşehir Belediye başkanına verildiği ifade edilen gerekçede, bu konudaki yetkinin Belediye Meclisine ait olduğu, bu yetkinin belediye başkanına devir edilmesine izin veren açık ve sınırlı çizilmiş bir yasa kuralının bulunmadığı vurgulandı. Danıştay 13. Dairesi, dava konusu diğer madde ve bentlerin yürütmesinin durdurulması istemlerini ise reddetti.

İGDAŞ'ın Özelleştirilmesi ve Sonrasında Neler Yaşanabilir:

Danıştay'ın aldığı kısmi iptal kararından sonra, özelleştirme yetkisi Büyükşehir Belediyesi Meclisi'nde olmak üzere, özelleştirme süreci devam etmektedir. Bu süreçte özelleştirilen biçimi ile ilgili olarak danışman seçilen kuruluşun değerlendirmesine bağlı olarak, özelleştirilen halka arz yöntemiyle mi yoksa blok satış olarak mı gerçekleştirileceği önem kazanmaktadır.

Eğer satış işleminde borsa yoluyla halka arz yöntemi belirlenirse o durumda, şirket yöneti-

minin belediyede kalması söz konusu olasılıklardan biridir. Bu durumda şirketin halka arz edilen oranı %49 düzeyinde tutulabilir. Bunun üzerinde yani %50'yi aşan bir oranda arz söz konusu olursa, bu durumda daha önce örneklerini yaşadığımız gibi; satış işleminden belli bir süre sonra, borsada hisse senetlerini toplayan bir kurum, şirket yönetimini ele alır ki; bu zaten ileri dönük bir blok satıştan başka bir şey değildir.

İGDAŞ'ın özelleştirmesinde izlenebilecek diğer yol, kısmen halka arz, kısmen blok satış şeklinde olabilir. Bu durumda şirketin ağırlıklı hissesi bir kuruma blok olarak satılarak şirket yönetimi bu kuruluşa verilirken, sonrasında belediyede kalan hisseler borsa kanalıyla satışa sunulur. Şirketin özelleştirilmesinde izlenebilecek üçüncü yol ise; İGDAŞ'ın tamamının blok olarak satılması yöntemidir. Özelleştirmede bu

Kamusal hizmetlerin özelleştirilmesi sosyal devlet ilkesine aykırıdır. Doğal gaz dağıtımından toplumdaki tüm bireylerin ihtiyaçları doğrultusunda ve eşit bir şekilde yararlandırılmalarının sağlanması, sosyal devlet ilkesinin bir gereğidir.

yöntem benimsenirse, yabancı yerli ortaklıkları bir konsorsiyumların yer alacağı, görüntüde şeffaf bir ihale süreci yaşanacaktır.

Özelleştirme Sonrası Doğalgazın Ucuzlama Olasılığı Yoktur

Şu an pek gündemde olmayan ama bir seçenek olarak göz önünde bulundurulması gereken diğer olasılık ta; şirketin parçalara ayrılarak satılması şeklinde olmaktadır. Sonuçta, İGDAŞ'ın %51'inin Büyükşehir Belediyesi'nin elinde kalmadığı tüm seçenekler aslında blok satış niteliği taşımaktadır. Ama bu seçeneğin gerçekleşme olasılığı zayıftır. Çünkü; belirtilen durumda, şirketin yapısı hala kamu niteliği

taşıyacağı için, hükümetin AB müktesebatına uyum çerçevesinde verdiği taahhütte uymaması anlamına gelir ki, zaten bir şekilde geciktirilmiş olan özelleştirilenin daha fazla geciktirilmesi olası değildir. Her ne kadar AB enerji müktesebatına uyum açısından enerji dağıtımının serbestleşmesi ve rekabete açılması babında başka şirketlerin de dağıtım işine girmesi öngörülse de, bu kısa vadede mümkün olmayacaktır. Çünkü, dünya genelinde başta petrol olmak üzere enerji fiyatlarında yaşanan artış nedeniyle, doğalgaza kaynağından itibaren hakim bir kuruluş dağıtım sürecine dahil olmadığı sürece, halihazırda ithal edilen doğalgazdan daha düşük bir fiyata tüketicilere doğalgaz ulaştırılması söz konusu olmayacaktır. Başka bir deyişle, aynı ithalatçıdan (bugün için BOTAS) benzer fiyattan doğalgaz alan birden fazla sayıda firma olsa bile, serbest tüketiciye bunu (eğer kanun dışı bir uygulama yapmadıkları takdirde) yine benzer fiyattan sunabileceklerdir. Yani iddia edildiği gibi özelleştirme sonrası tüketiciye doğalgazın daha ucuz ulaşacağı çok gerçekçi değildir. Bu ise ancak, devlet doğalgazdan aldığı bir takım vergilerden vazgeçer ya da BOTAS Rusya, İran ve Azerbaycan'la fiyat konusunu yeniden masaya yatırıp indirim sağladıktan sonra bunu halka yansıtırsa mümkün olabilir.

Özelleştirmeyle Altyapı, Bakım ve İşletme Giderlerini Kısıllacak, Bu da Güvenlik Risklerini Artıracak

Özelleştirme sonrasında yaşanacak diğer bir sorun da, İGDAŞ'ı satın alacak kuruluş veya konsorsiyumun doğalgaz dağıtımı ile ilgili olarak altyapının kullanımında izleyeceği yoldur. Doğaldır ki; dağıtım hizmetinin kamudan özel sektöre geçmesinin sonrasında, şirketin yeni sahipleri karı maksimize etmek isteyeceklerdir. Bu durumda İGDAŞ'ın yeni sahipleri, İGDAŞ'ın mevcut altyapısını (personel, işletme ve bakım giderleri) yeniden organize ederek maliyet düşürme yolunu mutlaka seçeceklerdir. Böyle bir uygulamada, mevcut sistemi iyileştirerek verimi artırma söz konusu olabileceği gibi, deneyimli personelin sayısını azaltma, işletme ve bakım hizmetlerinde kısıntıya gitme yönünde bir yol seçebilirler. Bu durumda doğalgaz dağıtım sisteminin güvenliği konusunda büyük bir risk ortaya çıkar ki, bunun yol açabileceği problemlerin telafisi mümkün olmayacaktır.

Dağıtım Hatlarının Mülkiyet Devri Tekelleşmeyi Getirecek

Özelleştirme sonrasında yaşanabilecek bir sorunda; dağıtım hatlarının mülkiyeti sorundur. Eğer İGDAŞ'ın özelleştirilmesi sırasında dağıtım hatlarının mülkiyeti de satılırsa; bu durum dağıtımın tekelleşmesini tescillemek anlamına gelir. Bugüne kadar yaşanan başta elektrik dağıtım özelleştirmelerinde gözlemlenen bir durumun İGDAŞ özelleştirmesinde de yaşanması kuvvetle muhtemeldir. Bu da İGDAŞ'ı satın alan konsorsiyumun para tahsilatı konusunda daha etkin bir faaliyet gösterecek olması, faturalara yeni hizmet bedelleri üretmek ekleyecek olma olasılığıdır. Tekel konumundaki bir özel işletmenin kamu yararını ön plana almayacağı kuvvetle muhtemeldir. Özelleştirme sonrasında İGDAŞ'ı satın alacak kuruluş büyük bir olasılıkla Ankara'daki gibi elektronik sayaç uygulamasına geçmek isteyebilir. Bunu yaparken de yeni sayaçların faturasını aboneler yıkmak isteyecektir.

İGDAŞ'ın Özelleştirilmesinin Mali Boyutu

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı, İDO ve İGDAŞ'ın satışından 10 milyar dolar gelir beklediğini söylemiştir. Bu parayı da yeni metro hatlarının yapımında kullanmak istediğini belirtiyor. Kadir Topbaş geçtiğimiz yıl İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin borcunu 4,5 milyar dolar olarak açıklamış olsa da, selevi olan Ali Müftü Gürtuna bu rakamın 10 milyar dolar mertebesinde olduğunu beyan etmiştir. Borcun miktarı bir yana, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin yayımladığı 2009 yılı faaliyet raporunda, merkezi bütçeden belediyeye aktarılan kaynağın üçte birinin bankalara ödendiğini ortaya koymaktadır. Burada İBB gelirlerinin %70-80'inin merkezi bütçe tarafından sağlandığını söylemekte yarar var. Maliye Bakanlığı 2010 yılı mali bütçesini 50 milyar TL açık öngörerek açıklamıştı. Buradan yola çıkarak, başta İstanbul Belediyesi olmak üzere, yerel yönetimlere bütçeden ek kaynak aktarılması pek mümkün görünmemektedir. 12 Eylül'de yapılacak referandum ve en geç 2011 Temmuzunda yapılacak bir seçim göz önünde bulundurulduğunda, hükümetin yapacağı seçim harcamaları ile bütçe açığının öngörü-

lenden çok daha fazla olacağı tartışma götürmez bir durumdur. Seçim harcamaları içinde belediyelere yönelik harcamalar olacaktır ama bu durum İBB'nin planladığı yeni metro hatları gibi uzun erimli projelere pek yansımayacaktır.

Aşağıdaki tabloda İGDAŞ'ın 2002 – 2008 yılları arasındaki bilançosu incelendiğinde brüt satış gelirleri yaklaşık 4 kat artmıştır. Buna karşın şirket karında dalgalı bir durum söz konusu olmuştur.

Eldeki bilanço rakamları ve uluslararası piyasalarda doğalgazın fiyatı göz önünde bulundurulduğunda, İGDAŞ'ın satış şekli ne olursa olsun, bu satıştan Kadir Topbaş'ın büyük bir hayal kırıklığı yaşayacağı kuşku götürmez. Karın en yüksek olduğu 2005 ve 2007 yıllarını baz aldığımızı bile karın brüt satış gelirlerine oranı %3 – 5 aralığında olmaktadır. Bunun yanısıra 2008 yılı rakamlarıyla şirketin ticari ve mali borçlarının toplamı 600 milyon TL'dir. Şirketin duran varlıklarının toplamı ise 1,8 milyar TL'yi bulmaktadır.

Özelleştirme İşsizlik Demektir

Özelleştirmenin en vahim ve tipik sonuçlarından birisi kitlesel işçi çıkarmalardır. Kapitalizmin 1970'te Petrol Krizi ile zirve yapan bunalımına cevap olarak 1980'lerde Thatcher ve Reagan politikaları olarak gündeme getirilen, sermayenin uluslararası kurumlarının kapitalist dünyadaki tüm ülkelere özellikle SSCB ve Doğu Blokunun yıkılmasıyla daha da hızlı uyguladığı özelleştirme süreci, tüm dünyada ortak bir argümana dayandırılıyordu: kamu verimsizdir, etkinsizdir. Dolayısıyla "optimum emek" ile yani daha az işçi ile aynı işi yapabilirsiniz. Ancak bunun için kamu kurumunu özel ellere teslim etmelisiniz. Tüm dünyada sonuç ortada, kitlesel işçi çıkarmalar, kronik ve yüksek işsizlik. Bu sonuç nihai olarak emek maliyetlerinin, yani ücretlerin minimize edilmesine yol açmıştır. Yüksek işsizlik, yedek işgücü ordusunun çalışan sınıflar üzerinde yarattığı baskı olmuş, düşük ücretler, esnek çalışma ve sendikasılaştırma olarak ortaya çıkmıştır. İşsizliğin bugün geçmişe oranla tüm dünyada son derece yüksek olmasının temel nedeni

özelleştirmelerle sosyal devletin yok edilmesi, sermayenin sınırsız egemenliğinin tahsis edilmesi sürecidir.

İGDAŞ'ın mevcut rejimi rehabilite edilmeli, katılımcı, demokratik bir yönetim sağlanmalıdır.

Makina Mühendisleri Odası, Üniversiteler ve Sektör Dernekleri ile oluşturulması gereken, kamu güvenliği ve enerji politikaları açısından stratejik önemdeki İGDAŞ gibi kurumların yönetimi, şu an olduğu gibi yerel yönetimlerin "arpalıkları" olmaktan çıkartılmalıdır. Milyonlarca insanın anayasal haklarının birkaç yerel politikacının eline terk edildiğinde neler olduğu, bugüne kadar görmüştür. Meslek örgütlerinin önerilerine her defasında sırt çeviren siyasi iktidar ve yerel yöneticiler, sonunda daha büyük çıkarlar ve sermaye politikaları gereği İGDAŞ'ı özelleştirmek istemektedirler. İstanbul Halkı ise bu kararların takipçisi olacak ve hesabını soracaktır.

SONUÇ:

İGDAŞ'ı satın alacak konsorsiyum satın alma işleminde doğaldır ki, şirketin geçmiş yıllara bilançolarını dikkate alacaktır. İGDAŞ'ın faaliyet giderlerinde yapabileceği kısıntıyı mevcut karın üzerine ekleyerek elde edeceği rakama göre bir fiyat verecektir. Bilanço rakamlarına baktıktan sonra, ister borsada isterse blok satışta İGDAŞ'ın 6 – 8 milyar dolara satılması koca bir hayaldir. Zaten uluslararası ekonomik konjonktürde böyle bir rakamın elde edilme olasılığını mümkün kılmamaktadır. Dolayısıyla Kadir Topbaş muhtemeldir ki, yeni metro hattı yapmak yerine, metrobüs adını verdiği, tercihli yolda körüklü otobüs çalıştırma formülünü şimdiden değerlendirmeye alsın iyi olur. **Zaten iyi durumda olmayan ve birçok zaafiyeti bünyesinde barındıran İGDAŞ altyapısının özelleştirme sonrasında yeni sahibi tarafından bir de faaliyet gelirlerini kısmak adına, daha da geriye götürülmesi kentin güvenliğini tehlikeye atar bir durum ortaya çıkarır. Bu nokta özelleştirme etabında üzerinde en çok durulması gereken konudur.**

Yıllar	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Brüt Satış(TL)	637.612.886	873.042.799	868.740.216	1.407.925.113	1.920.100.387	2.152.169.358	2.626.799.137
Vergi Sonrası Kar (TL)	2.164.478	60.208.715	21.462.308	72.035.390	41.388.389	65.906.125	17.244.354